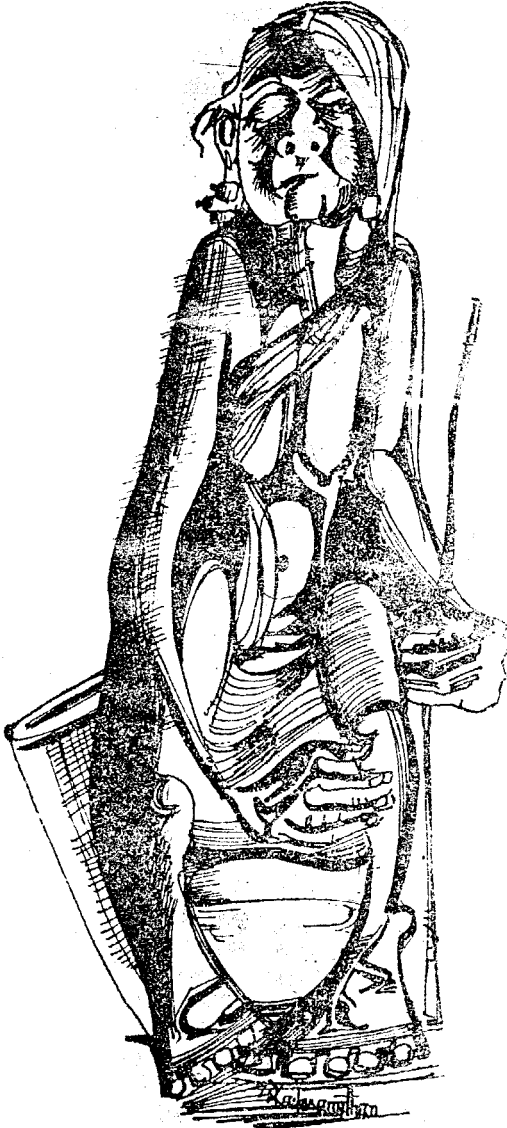

விபவி

குறிக்கோள்.

1990 களில் இலங்கை படுமோசமான சமூக, அரசியல், பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்தது. அதேவேளை சர்வதேச ரீதியில் சோஷலிஸ இயக்கம் தற்காலிகமாக பின்வாங்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. இதனால் நிலைகுலைந்த முற்போக்கு எண்ணங்கொண்ட சில கலைஞர்கள் எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், கல்விமான்கள் ஒன்றிணைந்து கூட்டாக “விபவி” கலாசார மையத்தை உருவாக்கினர்.

இருளடைந்த பயணத்தினூடாக நாம் ஆரம்பித்த இந்தப் பயணத்தில் மதசார்பற்ற, மனித நேயம் கொண்ட கருத்துக்கள் கடுமையான சோதனைகளுக்குள்ளாகின. இச் சூழலில் நெருக்கடிகளைச் சரியாக இனங்கண்டு கொள்வதற்கும் அவற்றிற்கு துணிகரமாக முகம் கொடுப்பதற்கும், விபவி கலாசார மையத்தை கட்டி எழுப்புவதற்கும் அடித்தளமாக இருந்தது இடதுசாரிச் சிந்தனைதான். இந்த சிந்தனையை மையக் குறியாக வைத்துத்தான் விபவி இயங்கி வருகின்றது. அதன் பிரதான குறிக்கோள்:

- 1) மக்களின் கலாசாரத்திற்காகப் போராடுதல். மக்களிடம் ஏற்கனவே இருக்கின்ற கலாசார உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகப் போராடுதல்.

2) ஜனநாயகம், இனங்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வு, சமாதானம், மனித உரிமைகள், மனித நேயம் ஆகியவற்றைப் பேணியாதுகாத்து அவற்றை விருத்தி செய்து மேம்படுத்தல். போருக்கும் வன்முறைக்கும் எதிராகச் செயல்படுவதும் சமாதானத்துக்காக தொடர்ந்து போராடுதல்.

3) அரசினதும் அதிகார வர்க்கத்தினரிடமும் சிக்கி தேக்கமுற்றிருக்கின்ற கலை இலக்கியத்தை மீட்டெடுத்தலும், சுதந்திரமான ஆரோக்கியமான கலை இலக்கியத்தைக் கட்டியெழுப்புகின்ற அதேவேளை அரசினதும் ஆதிக்க வர்க்கத்தினதும் கலாசார நடவடிக்கைகளுக்குப் பதிலாக மாற்றுக் கலாசார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

4) பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை வென்றெடுப்பதற்காக தொடர்ச்சியாகப் போராடுதல்.

5) ஓரங்கட்டப்பட்ட மக்களின் அதாவது பெண்கள், சிறுவர்கள், சிறுபான்மையோர் உள்பட அடித்தள அடிநாத அனுபவங்களை உள்ளடக்கும் கலைப்படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல்.

அன்புடன் விபவி செய்திமலுக்கு, இனம் என்ற சிறைக்குள்ளிருந்து வெளியீட்டு "மனித இனம்", "உயிரினம்" என்ற திறந்த வெளிக்கு நான் வந்து சேர்ந்து என் கரங்களில் சிறு மெழுகுவர்த்தியின் கீற்றாக விபவி செய்திமடல்

எம். எச். எம். ஜவ்பர்.

சிறுகதை விமர்சன அரங்கு.

கொழும்பு, புத்தளம், சிலாபம், களுத்துறை ஆகிய பிரதேசங்களில் விபவி இலக்கிய கருத்தரங்குகள், ஆய்வரங்குகள் செயல் அமர்வுகளை நடத்தி மாணவர்களை இலக்கியத் துறையில் ஈடுபடுத்தவும், இலக்கியப் படைப்புக்களை ஆக்க உந்துசக்தியைக் கொடுத்து வருகின்றது. இலங்கையில் தமிழ் சிறுகதைத் துறையை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் இங்கு பத்திரிகைகளில் வாராவாரம் வெளிவருகின்ற சிறுகதைகளை ஒன்று சேர்த்து 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை இச் சிறுகதைகள் பற்றிய ஆக்கபூர்வமான விமர்சன அரங்கை நடாத்துவதற்கு நாம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம். இதனை முன்னிட்டு இம்மாதம் 22ம் திகதி கொழும்பில் மேற்படி ஆய்வரங்கு நடைபெறுகிறது.

THE BRITISH COUNCIL
No.49, Alfred Housr Gardensm Colombo - 3.
T.P. 581171

9. 'Blooming Youth'	5.30
10. 'The Taming of the Shrew'	5.30
11. 'The French Lieutenant's Woman'	5.30
12. 'The Draughtsman's Contact'	5.30
13. 'Another Time, Another Place'	5.30
14. 'A Passage to India'	10.30
'Brazil'	5.30
16. 'Caravaggio'	5.30
17. 'Cry Freedom'	5.30
18. 'Distant Voices Still Lives'	5.30

வங்கம் தந்த இலக்கிய இமயம்.

விங்காளம் இன்று எதைச் சிந்திக்கின்றதோ, அதைத்தான் இந்தியா நாளை சிந்திக்கும் என்று பெருமையாகக் கூறுவர் விங்காளிகள். மாபெரும் தேசபக்தரும் அழிதீவிர விடுதலைப் போராட்டவீரருமான வங்கத்துச்சிங்கம் நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோசை பாரதத்திற்குத் தந்து பெருமையடைகின்றது வங்கம். இந்தியாவில் மிகக் கூடிய கல்வியறிவுடைய எண்ணிக்கையான மக்களைக் கொண்ட இரண்டேயிரண்டு மாநிலங்களான கேரளம், வங்காளம் ஆகியவற்றில் முதன்மையில் நிற்கின்றது வங்கம்.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் முன்னணியில் திகழ்கின்றது வங்கம். உலகத்தில் மிகச்சிறந்த சினிமாக்கலை மேதைகளான சத்தியஜித் ராய், மிர்ணால் சென் போன்றவர்களைத் தந்த பெருமை வங்கத்திற்கு. இலக்கியத்துறையில் மும்மூர்த்திகளான பங்கிம் சந்தர், ரவீந்திரநாத் தாகூர், சரத்சந்திரஜி ஆகியோரைத் தந்த பெருமையை வங்கமே பெற்றுக்கொள்கிறது.

கங்கையின் கிளையான ஹூகிளி நதியையும் ஹில்ஷா மீனையும் எப்படி பிரிக்க முடியாதோ அதேபோல் வங்க மக்களையும் கலை இலக்கியத்தையும் பிரிக்கவே முடியாது. வங்காள மொழி காதல் மொழி என்கின்றனர் பெருமையுடன் வங்க மக்கள், "வந்தே மாதரம்!" என்ற பங்கிம் சந்தரின் ஜீவநாதத்துடன் நவீன இந்தியப் படைப்பிலக்கியம் முதல் முதலாக வங்கத்தில்தான் தோன்றியது.

கவிதைக்குத் தாகூர், இசைக்கு காஜி நஜ்ருல் இஸ்லாம், நாவலுக்கு சரத் சந்தர். இவையெல்லாம் வங்கத்தின் சாதனை. ஹிந்தி இலக்கிய நாவலுக்கு சக்கரவர்த்தி பிரேம் சந்த். அதே போல் வங்க இலக்கிய நாவலுக்கு சக்கரவர்த்தி சரத் சந்திரர். தாகூருக்கு அடுத்த படியாக உலக மொழிகளில் பெருமளவு மொழியாக்கப்பட்ட இந்திய நாவலாசிரியர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர் சரத் சந்திரர்தான்.

சரத்பாபு மறைந்து 36 ஆண்டுகளுக்குப் பின் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம் வாசகர் மத்தியில் ஓர் ஆய்வுக்கான வாக்கெடுப்பை நடத்தியது. இவ்வாய்வில் சரத்சந்திரர் முதலாம் இடம், தாகூர் இரண்டாமிடம், மூன்றாவது பங்கிம் சந்தர். 1976ம் ஆண்டில் சரத்பாபுவின் நூற்றாண்டையொட்டி அவரது முழுப்படைப்புகளையும் தொகுத்து 5 பாகங்களாக, "சரத் சமிதி" என்ற அவரது பெயரில் இயங்குகின்ற ஸ்தாபனம் 50,000 பிரதிகளை வெளியிட்டது. இந்த நூலின் ஒரு தொகுதியின் விலை 100 ரூபா. வாசகர்கள் நூல் வெளிவருவதற்கு முன்னரே முற்பணம் செலுத்தி அனைத்தையும் வாங்கிவிட்டனர்.

இந்த நூலுக்கு பெரும் கிராக்கி ஏற்பட்டதால் சரத்சமிதி ஒரு தொகுதிக்கு 110 ரூபா விலையில் மேலும் 50,000 பிரதிகளை இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்டது. இப்பதிப்பில் வந்த நூல்கள் அனைத்தையுமே வாசகர்கள் முற்பணம் கொடுத்து ஒரு சில நாட்களுக்குள் கொள்வனவு செய்து விட்டனர்.

1986ல் கல்கத்தாவிலுள்ள ஒரு நூல் வெளியீட்டு நிறுவனம் சரத்பாபுவின் படைப்புகள் அனைத்தையும் ஒரே புத்தகமாக வெளியிட்டது. அப்போதும் சரத்பாபுவின் நூல் விற்பனையில் சாதனை படைத்தது.

விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக வங்கத்திலும் அரசியல் பொருளாதார, சமூக, கலாசார மாற்றங்கள் பெருமளவில் ஏற்பட்டன. இதனால் பல புதிய படைப்பிலக்கியங்களும் இவற்றில் பல புதிய போக்குகளும் வங்காளத்தில் உருவாகின. ஆயினும் இத்துறையில் சரத்பாபுவின் செல்வாக்கு எள்ளளவேனும் குறையவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன?

முதலாவதாக சரத்பாபு மக்கள் மத்தியில் ஆழமாகக் கால்பதித்தவர், மாக்ஸிம் கார்சியைப் போல அவர் தமது இளம் பராயத்தில் நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர். அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட, கீழ்மட்ட மக்களுடன் வஞ்சிக்கப்பட்ட பல பெண்களுடன் அவர் நெருக்கமாகப் பழகியவர். அவர்களது துன்ப துயரங்கள், ஆசாபாசங்கள், அவல வாழ்வு ஆகியவற்றில் தானும் பங்குபற்றி அனுபவித்து அனுபவ முதிர்ச்சி பெற்றவர். “சரத் நான் மேற்குடியில் பிறந்து விட்டதால், கீழ்மட்டத்து மக்களுடன் நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பை இழந்துவிட்டேன். அந்த வாய்ப்பு உனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது” என்று ரவீந்தர் கூறுகின்றார்.

“உலகில் கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தவர்கள், ஆனால் அதற்குப் பதிலாக எதுவும் பெறாதவர்கள், பலம் குறைந்தவர்கள், கொடுமைகளுக்குள்ளானவர்கள் இவர்களும் மனிதர்கள்தான். ஆயினும் இவர்களுடைய கண்ணீரை மற்றவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. இவர்களது வேதனைதான் என்னைப் பேசச் செய்து விட்டது” என்று சரத்பாபு கூறியுள்ளார்.

சரத்பாபு நன்றாக வாசிப்பவர். அவர் பர்மா ராச்சுவில் வசித்தகாலத்தில் அங்குள்ள “பெல்நாட்” என்ற இலவச நூலகத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்தியவர். அவர் வேலை விட்டு வந்த பின் மாலை தொடக்கம் இரவு பதினொரு பன்னிரண்டு மணி வரை அந்த நூலகத்தில் படித்துக்கொண்டேயிருப்பார். இலக்கியம் விஞ்ஞானம், தத்துவம், அரசியல் பற்றி நிறைய வாசித்துக்கொண்டேயிருப்பார்.

சரத்பாபு, ராச்சுவிலுள்ள ஒரு ஐரோப்பியருக்குச் சொந்தமான நூலகத்தையே விலை கொடுத்து வாங்கினார். பின்னர் இந்த நூலகம் தீவிபத்தில் எரிந்துவிட்டது. இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பொறுத்தவரை, சரத்பாபு 42 நாவல்களையும் சில சிறுகதைகளையும், 3 நாடகங்களையும் 17 கட்டுரைகளடங்கிய 4 கட்டுரைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

சீர்காந்தன், பாரதி, கிரண்மயி ஆகிய மூன்று நாவல்கள் மிகச் சிறந்தவையாகும். இவற்றை முப்பெரும் காவியங்கள் என்று வங்க மக்களும் இலக்கிய விமர்சகர்களும் பாராட்டுகின்றனர். அத்துடன் இவை பல உலக மொழிகளில் மொழியாக்கப்பட்டுள்ளன. சீர்காந்தன் மிகவும் பாரிய நாவல். அத்துடன் இது முக்கியமானதாகவும் இருக்கின்றது. இதன் கதாநாயகன் சீர்காந்தன் என்பவன் வங்கத்திலும், பர்மாவிலும் நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்கின்றான். இவன் சாமியார் வேடத்திலும் நடமாடுகின்றான். வங்க சமூகத்திலுள்ள கீழ்மட்டத்தினர், புத்தி ஜீவிகள், விலைமாதர். இளம் விதவைகள் போன்றவர்களுடன் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்து அவர்களது இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொண்டு பல அனுபவங்களைப் பெறுகின்றான். ராச்சுவில் கூட பர்மியர்கள் ஏழைகளுடன் நெருங்கி வாழ்கின்றான். இந்த நாவல் அன்றைய வங்க சமூகத்தின் வாழ்க்கையை, பெண்களின் அவல நிலையை, இளம் விதவைகளின் கண்ணீர் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஓர் உன்னத காவியமாகும். அதே வேளை சீர்காந்தன் என்ற இப் பாத்திரம் சரத்பாபுவின் நாடோடி வாழ்வையும், அவரது நிறை வேறாத இளமைக் காதலையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

பாரதி என்ற நாவல் வங்கத்தில் நடந்த சுதந்திரப் போராட்டத்தையும், இச்சுதந்திரப் போரில் ஈடுபட்ட போராளிகளின் வீரதீரச் செயல்கள், தியாகங்கள், ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கெதிரான புரட்சி நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றையும் சரத்பாபு அதி உன்னத முறையில் சித்தரித்துள்ளார். இந்த நாவல் அன்றைய ஆங்கிலேய அரசினால் தடைசெய்யப்பட்டது. அது மாத்திரமல்லாமல் இந்தப் புரட்சிக்காவியம் நேதாஜி சுபாஸ் சந்திர போஸையும் கவர்ந்தது. இந்த நவீனத்தில் வருகின்ற விடுதலைப் புரட்சி வீரன் சந்தாஜியின்

புரட்சிகர வாழ்க்கையையும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகளையும் போலவே நேதாஜி தமது இறுதிக்கால விடுதலைப் போராட்ட நடவடிக்கைகளை அமைத்துச் செயற்பட்டார் என்று உறுதியாக நம்பப்பட்டது. சரத்பாபுவும் நேதாஜியும் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்ததுடன் இருவரும் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கான இயக்கங்களில் ஒன்றாகவே கலந்துகொண்டு தங்களது புரட்சிகர அரசியல் கருத்துக்களை மக்களுக்கு முன்வைத்தனர்.

கிரண்மயி காதலை மையமாகக் கொண்டதாக அமைந்ததுடன் வங்க சமூகத்திலுள்ள பெண்களின் காதல் சம்பந்தமான சில முக்கிய சிக்கலான பிரச்சினைகளை புதிய கோணத்தில் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்த நாவல் அன்று பெரும் வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கும், கண்டனங்களுக்கும், எதிர்ப்புக்களுக்கும் உள்ளானாலும் நாவலில் வருகின்ற கிரண்மயி என்ற கதாநாயகிய் பாத்திரம் எண்ணற்ற துன்பங்களுக்கும், சோதனைகளுக்கும், சிக்கல்களுக்கும் முகம் கொடுத்த ஒரு வலுவும் உறுதியும் நிரம்பிய ஒரு புரட்சிகரமான பாத்திரம். அன்றைய வங்க சமூகத்துக்கென்றே உதாரணமாக அமைந்துள்ள பாத்திரம்.

உலகத்து பிரபல சோக காவியங்களான சேக்ஸ்பியரின் றோமியோ ஜூலியர், புகழ்பெற்ற பாரசீகக் கவிஞரான நிஜாமி அவர்களின் லைலா மஜ்னூ ஆகியவற்றின் வரிசையில் அடங்குகின்றது. “தேவதாஸ்” என்ற சரத்பாபுவின் நவீனம், பாடசாலைநாட்களிலிருந்தே ஒன்றாக ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்து வாழ்ந்து பேதைப் பருவத்தில் மலர்ந்த அவர்களது இளங்காதல் நிறைவேறாது போகின்றது. இதனால் மனமுடைந்து விரக்தியுற்ற தேவதாஸ் மதுவைத் தஞ்சமாகக் கொண்டு தனது வாழ்வை அழித்துக் கொள்கின்றான். இந்த நாவலில் வருகின்ற மூன்று பாத்திரங்கள் எமது நெஞ்சை விட்டகலாமலிருக்கின்றன. தேவதாஸ் பார்வதி என்ற காதலர்களும் சந்திரமுகி என்ற விலைமாதலும் சரத் பாபுவின் அனுபவப் பிரதிபிம்பங்களாகும்.

சரத்பாபு அநேக சிறந்த சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். உதாரணமாக “மகேஷ்” என்ற அவரது சிறுகதை உலகப் புகழ்பெற்ற சிறுகதைகளில் சேர்க்கப்படக் கூடியது. தகழிபின் வெள்ளம் என்ற சிறுகதையில் வருகின்ற நாய் பாத்திரம் அவரது உயர்ந்த மனிதாபிமானத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. சரத்பாபுவின் சிறுகதையில் வருகின்ற மகேஷ் என்ற மாட்டுப்பாத்திரம் தகழிபின் மனித நேயத்தையும் மிஞ்சிவிட்டது.

பெண்கள் மீது சரத் சந்திரருக்கு எல்லையற்ற அபிமானம். அவரது படைப்புகளில் வங்கத்தில் செத்து மடிந்து கொண்டிருக்கும் மத்தியதர வர்க்கத்தின் அவலக் குரலையும், வங்கத்தில் வீறுகொண்டெழுகின்ற பெண்களையும் அவர்களது விடுதலை வேட்கையையும் நாம் காண்கின்றோம். சரத்பாபுவின் நவீனங்களில் பெரும்பாலானவை பெண்களை மையமாக வைத்துத்தான் புனையப்பட்டுள்ளன. பாலிய திருமணத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இளம் விதவைகளின் அவல வாழ்க்கை, அடிமைத்தனம், அவர்களது இன்ப துன்பங்கள் உணர்ச்சிகளின் கொந்தளிப்புக்கள், விடுதலைக்கான அவர்களது ஏக்கங்களும் தவிப்புக்களும், ஏன் வங்கத்தின் பெண்ணையையே பரிபூரணமாகப் படைத்துள்ளார் சரத்பாபு.

அவரது பெண் பாத்திரங்கள் சக்தியும் தைரியமும் நிறைந்தவை. ஆண் பாத்திரங்களையிட அவை எவ்வளவோ உறுதியானவை. ஆண்கள் செயலற்று நிற்கும் சமூகங்களில் பெண்கள் உரத்த குரலில் பேசுகின்றார்கள். பெண்பாத்திரங்கள் ஆளுமையும் தன்நம்பிக்கையும், பரந்த நோக்கமுடையவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு வாசகர்களைத் தம்பால் ஈர்க்கின்றனர். இப்பாத்திரங்களின் சிறப்புத்தன்மை அவைகளின் மன உறுதியும் ஆளுமையும் தான்.

“என்னுடைய படைப்புக்களில் பெண்கள் பெற்றுள்ள மதிப்பில் பாதியைக்கூட ஆண்கள் பெறவில்லை என்று சிலர் கூறுகின்றார்கள். இது உண்மைதான். பெண்களிடையே ஆகஸ்ட் செய்தி மடல் நிரல் - 32

தன்மான உணர்ச்சியைத் தட்டியெழுப்புவதற்கு இவ்வாறு செய்கின்றேன்” என்று கூறுகின்றார். சரத்பாபு.

“காதலிக்கவும் காதலைப் பெறவும் விதவைகளுக்கு உரிமையுண்டு”. என்பது அவரது உறுதியான கருத்து. அவருடைய நவீனங்களில் வருகின்ற அநேக இளம் விதவைப் பாத்திரங்களில் காதல் மலர்கின்றது. ஆனால் அவைகள் தங்கள் இயல்பான தன்னடக்கம் காரணமாக எல்லை மீறவில்லை என்பதை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

சரத்பாபு பெண் விடுதலை பற்றியும் அவர்களது அவல வாழ்க்கையிலிருந்து அவர்களை மீட்டெடுப்பது பற்றியும் வெறும் எழுத்துடன் மட்டும் நின்று விடவில்லை. தனது வாழ்க்கையை இதற்காக அர்ப்பணித்தார். செயலில் தனது லட்சியத்தை அவர் நிலைநாட்டிக் காட்டியுள்ளார். அவரது இரண்டு திருமணங்களும் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

சரத்பாபு ரங்கூனிலிருந்த காலத்தில், சாந்திதேவி என்ற வயதுக்கு வந்த தாயற்ற பெண்ணை ஒரு குடிசைக்குக் கட்டிக் கொடுக்க முன்வந்தான் அப்பெண்ணின் குடிசைத் தந்தை. இத் திருமணத்தைத் தடுத்து அப்பெண்ணைக் காப்பாற்ற முயற்சி செய்த சரத்பாபு அவளையே திருமணம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் திருமணத்தின் பின் அவர் அவளை தன் உயிரிலும் மேலாக நேசித்தார். துரதிஷ்டவசமான இரண்டாண்டுகளின் பின் அவள் பிளேக் நோய் ஏற்பட்டு இறந்துவிட்டாள்.

திருமணத்தின் பின் தன்னுடைய கணவனை இழந்தாள் 14 வயதுடைய ஹிரண்மயிதேவி என்ற பெண். சரத்பாபு ரங்கூனிலிருந்த பொழுது, அவளது ஏழைத் தந்தை அவளைத் திருமணம் செய்து கொடுப்பதற்கு பண உதவி கேட்டு சரத் சந்திரிடம் வந்தார். சரத்பாபு தனது இயலாமையைத் தெரிவித்த பொழுது அந்த ஏழை வயோதியப் பிராமணன் பணம் கொடுத்து உதவிசெய்ய முடியாவிட்டால் தனது மகளைக் கட்டிக் கொள்ளும்படி அவரை நிர்ப்பந்தித்தார். சரத்பாபு அந்த இளம் விதவையைக் கட்டாவிட்டால், தானும் தனது 14 வயது பெண்ணும் தற்கொலை செய்து விடுவோம் என்று அவன் உறுதியாகக் கூறினான். அப்பெண்ணைக் காப்பாற்றுவதற்கு அவளைக் கட்டிக் கொள்ள அவர் சம்மதித்தார். ஹிரண்மயிதேவிக்கு தனது கணவன் மீது அளவற்ற பக்தி. சரத் பாபுவும் அவளை இதய பூர்வமாக நேசித்தார்.

சரத்பாபுவின் இரு திருமணங்களும் எதிர்பாராதவையாக, சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் காரணங்களால் நடந்தாலும் அவரை அவ் இருவரும் மனப்பூர்வமாக நேசித்ததுடன் எதுவித குறையோ கவலையோ ஏற்படாத வண்ணம் அந்தரங்க சுத்தியுடன் சேவை செய்தனர். அவரது இல்லற வாழ்வு இன்பமாக இருக்க இருவரும் உறுதுணையாக இருந்தனர். இதன் மூலம் சரத்பாபு எதுவித கவலையுமின்றி, தமது இலக்கியப் படைப்பில் முழுமையாக ஈடுபட வகை செய்தனர். சரத்பாபுவை பூரண எழுத்தாளராக உருவாக்கியதில் சாந்தி தேவிக்கும் ஹிரண்மயி தேவிக்கும் பெரும் பங்குண்டு.

“உன்காலில் விழுகின்றேன் சரத்பாபு!

ஒரு கதை நீ எழுத வேண்டும்

ஒரு சாதாரண பெண்ணின் கதை

குறைந்தது ஆரேழு சாதாரண பெண்களுடன்

போட்டிபோடும் நிர்ப்பந்தம்

அந்த அதிர்ஷ்டக்கூட்டைக்கு.

அப்படியும் எனக்காக

அவளை வெற்றி பெறச் செய்துவிடு!

ஆகஸ்ட்

செய்தி

மடல்

நீரல் - 32

உன் கதையைப் படிக்கப் படிக்க
விம்மிப் பூரிக்கட்டும் நெஞ்சு.....”

இந்த வரிகள் ரவீந்திரரின் “சாதாரண பெண்” கவிதையிலிருந்து. “அடிமைப்பட்ட வங்கத்தின் சீரழிந்த சமூகத்தில் சக்தியற்ற பெண்களின் ஊமை உணர்ச்சிகளுக்கு மொழியில் உருவக் கொடுத்தாய் நீ பெண் மனதின் ஆழ்ந்த இரகசியத்தை உணர்ந்தவனே, உனக்கு வணக்கம்!

பெண்ணின் மதிப்புக்குரிய நண்பனே உனக்கு வணக்கம்!”

இவை சரத்பாபுவின் 57வது பிறந்த தின விழாவில் வங்கப் பெண்கள் அளித்த பாராட்டுப் பத்திரத்திலிருந்து.

“யாராவது பெண்களைப் பற்றி அவதூறு பேசுவதைக் கேட்டால் எனக்கு இளம் புரியாத வேதனை ஏற்படுகின்றது” என்று கூறுகின்றார் சரத்பாபு.

சரத் பாபுவின் காலத்தில் வங்கத்தில் சில எழுத்தாளர்கள் “நியஸிஸம்” (யதார்த்தம்) என்ற பெயரில் பெண்ணின் கவர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவளை ஆபாசமாக போதைப் பொருளாக சித்தரித்தார்கள். இவர்கள் இதன் மூலம் பெண் குலத்தை இழிவு படுத்துகின்றார்கள் என்று இக்கூட்டத்தினரைக் கடுமையாக எதிர்த்துப் போராடினார் சரத்பாபு.

“ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் பொதுவானது கற்புநிலை. கற்புப் பிறழ்ந்த ஆண், தன் மனைவி மட்டும் சீதை, நளாயினியாக இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்க உரிமையற்றவன்”. என்ற தன் கருத்தை சீர்காந்தன் நாவலில் வருகின்ற அபயா பெண் பாத்திரத்தின் மூலம் வலியுறுத்துகின்றார்.

“எழுதுவதில் எனக்கு எதுவித சிரமமுமில்லை. ஏனென்றால் நான் எனக்குத் தெரியாத ஒன்றைப் பற்றியும் எழுதுவதில்லை.” என்று மார்க்ஸிம் கார்க்கி கூறியுள்ளார். அதே போல “நான் பாராத அல்லது அனுபவிக்காத எதையும் என் படைப்புகளில் சித்தரிக்கவில்லை” என்று சரத்பாபு கூறியுள்ளார்.

சமூக அனுமதி பெறாத காதலைச் சித்தரித்தல், சமூகத்தின் நீண்டகால பழக்க வழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் கடுமையாக விமர்சித்தல் ஆண் பெண்ணின் பரஸ்பர உறவைப் புதிய கோணத்தில் தயக்க மின்றி ஆராய்தல், இவற்றில் அவர் கையாண்ட துணிவு, தயக்கமற்ற அனுதாபம், பரந்த மனப்பான்மை, இவை மூலம் அவர் சராசரி வங்காளியின் குறுகிய எல்லையைக் கடந்து வெகுதூரம் முன்னேறி, ஐரோப்பிய புதுமை இலக்கியத்துடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டார். என புகழ் பெற்ற வங்கப் பேரறிஞரும் விமர்சகருமான ஸ்ரீ குமார் பந்தோபாத்தயாய சரத் பாபுவின் மேதாவிலாசத்தைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

ரவீந்திரநாத் தாகூர் அமரத்துவ கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். சரத் பாபு வங்கப் பெண்களின் விழுகொண்டெழுகின்ற விடுதலை வேட்கையையும் அவர்களது ஆளுமையையும் மையமாக வைத்து சொல்லோவியங்களைப் படைத்துள்ளார். இவைகள் எந்த இலட்சியக் கோட்பாடுகளுக்கும் இலக்கியப் போக்குகளுக்கும் தாக்குப் பிடிக்கக் கூடியவையாக உள்ளன. வங்கமண் இருக்கும்வரை சரத்பாபுவின் சிருஷ்டிகள் இமய மலைச் சிகரங்களாய் கம்பீரமாக நிமிர்ந்துதான் நிற்கும்.

- நீர்வை பொன்னையன்.

ஆகஸ்ட்

செய்தி

மடல்

நீரல் - 32

சரத் விஜேசூரிய

சமகால சிங்கள இலக்கியத்தின் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்களில் திரு. சரத் விஜேசூரிய ஒருவர். 40 வயதுடைய இவர் கொழும்பு வளாகத்தின் சிங்கள பீடத்தில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக இருக்கின்றார்.

1987ல் “விமுக்திய” என்ற சிங்கள இலக்கிய சஞ்சினையில் ஒரு சிறுகதையை எழுதியதுடன் தமது இலக்கிய பயணத்தை ஆரம்பித்தார் 18 வருடங்களில் திரு.

சரத் 6 சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் 6 நாவல்களையும் 2 இலக்கிய விமர்சன நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.

இவரது இலக்கிய நடை எளிமையானது, நேரடியானது. ஆனால் வலிமைவாய்ந்தது. வாசகர்களை ஆகரஷிக்கும் தன்மைவாய்ந்தது. சமூகக் கட்டமைப்புக்குள் சிக்கித் தவிக்கின்ற இளைஞர்களது ஆசாபாசங்கள், பாலியல் உணர்வுகள் அவர்களது அவலங்கள் போன்ற சமகாலப் பிரச்சினைகளையும் சிக்கல்களையும் மையமாக வைத்துத் தமது படைப்புக்களை உருவாக்குகின்றார்.

இவருடைய முதலாவது நாவலில் இவரது சுயசரிதைச் சாயல் படிந்துள்ளது என்று சில விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். அதாவது இவரது இளமைப் பராய கிராமிய வாழ்க்கைத் தரமும் உணர்வுகளும் இந்த நாவலில் விரிவாக்கிக்கின்றது. சரத் தனது கிராமிய வாழ்க்கையில் காலான்றி நிற்கின்றார். இவருடைய படைப்புக்களில் பெரும்பாலானவற்றில் கிராமிய வாழ்க்கையும் காட்சி படிமங்களும் மேலோங்கி நிற்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஒரு கிராமியச் சிறுவனுடைய பார்வையூடாக கிராமிய வாழ்க்கையை தமது முதலாவது நாவலில் படம்பிடித்துக்காட்டியுள்ளார்.

சிறுகதை, நாவல் ஆகிய இரு ஊடகங்களிலும் வாசகர்களை ஈர்க்கக்கூடிய சரளமான எளிய நடையை, கதை கூறும் பாணியை வலுவுள்ளதாக வெற்றிகரமாகக் கையாள்கின்றார். பொதுவாக சிறுகதை அல்லது நாவல் அல்லது கவிதை ஒன்றின் ஊடாகத்தான் ஒரு படைப்பாளியால் தனது படைப்பாற்றலை முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியும். ஆனால் இவர் சிறுகதை, நாவல் ஆகிய இரு ஊடகங்கள் மூலமும் தனது சிருஷ்டத்திறனை முழுமையாக வெளிப்படுத்துகின்ற ஆற்றலுடையவராக இருக்கின்றார்.

ஆரம்பத்தில் கவிதைத்துறையில், படைப்புக்களை உருவாக்க முனைந்ததாகவும் இந்த ஊடகத்தின் மூலம் தமது உணர்வுகளை முழுமையாக வெளிக்கொணர முடியாமலிருந்ததால் சிறுகதை ஊடகத்தைக் கைக்கொண்டதாக கூறியுள்ளார். சிறுகதை ஊடகம் குறுகிய தரிசன பரப்பெல்லையையும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பரப்பெல்லையைக் கொண்டுள்ளதாலும் தமது உணர்வுகளை விரிவாக வெளிப்படுத்த முடியாமையினால் விசாலமான பரப்புடைய நாவல் ஊடகத்தினூடாக தமது உணர்வுகளை முழுமையாக வெளிப்படுத்திவருவதாகவும் கூறுகின்றார். எந்த ஊடகத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது அந்த எழுத்தாளனுடைய விருப்பமும் ஆற்றலையும் பொறுத்து எனக் கூறுகின்றார்.

ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்களுக்கு இருப்பதைப்போல சிங்கள எழுத்தாளர்களாகிய

எமக்கென்று ஒரு வலுவான சொந்த பாங்கோ (Style) உருவமைப்போ (Form) இல்லை எனக் கூறுகின்றார் திரு. சரத் விஜேசூரிய.

புகழ்பாடும் விமர்சனங்களும் பொதுமக்களின் பாராட்டுதல்களுக்கும் எமது எழுத்தாளர்கள் இலகுவில் பலியாகிவிடுகின்றார்கள். இதனால் அவர்கள் தங்களது படைப்பாற்றலை மேம்படுத்த முடியாது நிலை ஏற்படுவதுடன் எமது இலக்கியத்தில் செலுமையும் ஜீவத்துடிபும் அருகி வருகின்றது.

ஒரு எழுத்தாளன் தன்னைத் தானே மதிப்பீடு செய்து கொள்வது அவசியம். தனது ஆக்கப்பண்பையும் சிருஷ்டத்திறனையும் உயர்த்துவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். எழுதுவதில் அவனுக்கு அங்கீகாரம் கிடைத்த பின்பு எழுத்தாளன் சுயதிருப்தி அடைந்து தனது படைப்பாற்றலை உயர்த்திக் கொள்ள முயலாமல், பாராட்டுதல்களுக்குப் பலியாகிப் போவதுடன் அசட்டையாயிருப்பதும் மிக அபத்தமானது. அதாவது அனுமதிப் பத்திரத்தைப் பெற்ற பின்பு படுமோசமாக வாகனத்தை ஓட்டுவது போல இந்த அசட்டைச் செயல் மிக ஆபத்தானது என சரத் விஜேசூரிய கூறுகின்றார்.

ஒரு சிறு குறுகிய துவாரத்தினூடாக நாம் உலகை நோக்கக் கூடாது. அதாவது எழுத்தாளர்களுக்கு மிகுந்த விசாலமான அதேவேளை கூரியபார்வை இருக்க வேண்டும். வெளி உலகத்தின் ஆரோக்கியமான சிறப்பான காற்றை நாம் உட்கொள்ள வேண்டும். அதாவது வெளிநாடுகளின் சிறப்பான இலக்கியங்களை படித்து அவற்றின் சிறப்பியல்புகளை ஜீரணிக்க வேண்டும். அத்துடன் வெளிநாடுகளுக்கு இலக்கியப் பயணங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த நாடுகளிலுள்ள செழிப்பான கலை இலக்கியங்களையும் பண்பாடுகளையும் அறிந்து அவற்றை உள்வாங்கி ஜீரணிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் எமது கலை இலக்கியங்களை நாம் செழுமைப்படுத்த முடியும்.

அரசும் ஏனைய ஸ்தாபனங்களும் ஆண்டு தோறும் சிறந்த கலை இலக்கிய படைப்புகளுக்கு சிறந்த சன்மானங்கள் வழங்கி வருகின்றன. இதற்குப் பதிலாக வெளிநாடுகளுக்கு, இலக்கிய பயணங்களை மேற்கொள்ள இந்த எழுத்தாளர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென ஆலோசனையை முன்வைத்தேன். அங்கு எமது எழுத்தாளர்கள் அந்நாடுகளின் படைப்பாளிகளுடன் அனுபவங்களை பரஸ்பரம் மாற்றம் செய்வதன் மூலம் புதிய அனுபவங்களையும் புதிய போக்குகளையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இதன் மூலம் எமது கலை இலக்கிய பரப்பை செலுமையுடையதாகவும் ஜீவத் துடிப்புள்ளதாகவும் செய்ய முடியும் என நான் கருதுகிறேன்.

மினுவாங்கொடை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் படித்த காலத்தில் அங்கேயுள்ள நூல் நிலையத்தை நன்றாக பயன்படுத்தியதாக கூறும் சரத் அங்குள்ள ஆசிரியர்களும் இலக்கிய சங்கமும் இலக்கிய வளத்தை பெருக்குவதற்கு பெருந்துணையாய் இருந்தது என்கிறார். இவர் 1988ல் சிறந்த இலக்கிய படைப்புக்கான டி.ஆர்.விஜேவர்த்தன விருதுகிடைத்தது. 1994ல் சாகித்திய மண்டலத்தின் அரச தேசிய விருது கிடைத்தது. மேலும் அவர் அரச நாடக விழா மதிப்பீட்டுக் குழு உறுப்பினராக நீண்டகாலம் சேவையாற்றினார். அத்துடன் 1994ல் சாஹித்திய மண்டல உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அரசியல் தலையீடு காரணமாக இவர் ஒரு சில மாதத்திற்குள் மேற்படி உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்தார். இன்னும் அவர் தனது கலை இலக்கியப் பணியை செய்துவருவதுடன் அண்மையில் அவரது “சிபோத் ராவை” (புறவைகளின் கீதம்) என்ற சிறந்த நாவலின் படைப்பு வெளிவந்துள்ளது.

கொலைகள் உள்வீட்டில் தொடங்கியது எப்போது என்பது எனக்கு நினைவில்லை. அவ்வளவு சின்னவயது. நான் பிறக்கும் முன்னமே இயக்கப்படுகொலைகள் தொடங்கியது என்கிறார்கள். எனக்கு தெரிந்தவரை தாஸ் குழுவினரை சிறிசபாரத்தினம் குழு கொன்றது. பிறகு சிறிசபாரத்தினத்தையும் அவர்களது உறுப்பினர்களையும் கிட்டு குழுவினர் துரத்தித்தூர்த்திக் கொன்றதாக என் அப்பா சென்னார். அதற்கு முன்னம் பாண்டிபுஜாரில் உமா, பிரபா சண்டை பிரபலம் என்றார் பாட்டா. பிறகு எல்லா இயக்கங்களும்தடைசெய்யப்பட்டன. சில இயக்கங்கள் பலமான இயக்கங்களுடன் சேர்ந்ததாம். மாத்துபா கொல்லப்பட்டார். நேருக்கு நேர் காணும் போதெல்லாம் இயக்கங்கள் துப்பாக்கிகளால் விளையாடி கொன்றார்கள்.... இதற்கு மேலாக தில்லை, செல்வி போன்றோர் காணாமல் போனார்கள். இதற்கிடையில் டென்சில் கொப்பேக்கடுவ, லலித், பிரமேதாச எல்லோரும் உள்வீட்டு கொலைகளாம்.

தனி அதிகாரம் செலுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டபோதே உள்வீட்டு கொலைகள் தொடங்கியதாம். இது இங்குமட்டுமல்ல பலஸ்தீனத்திலும் ஒவ்வொரு இயக்கத்துக்கும் ஒவ்வொரு பிரதேசம் சொந்தமாம்.

உள்வீட்டுக் கொலைகள் தொடங்கியதும் இயக்கங்கள் ஜனநாயக பாதைக்கு திரும்பியதும் பொது எதிரி என்றோர் அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து கொண்டார்களாம். காச இருந்திருந்தால் ஜனநாயக வழிக்கு திரும்பாமல் வெளிநாடுகளுக்கு திரும்பி இருப்பார்களாம். இதில் பிரமேதாசுடன் கூட்டுசேர்ந்து இந்திய படைகளை அனுப்பியவர்களும் அடங்குமாம். அவர்கள் இலங்கை அரசுடன் சேர்ந்தால் அது தந்திரம் மற்றவர்கள் சேர்ந்தால் துரோகமாம். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் தனி அதிகாரம் கேள்வியாக வேள்வியாய் பிணங்கள். அண்மையில் வவுனியாவில் பாடசாலை மாணவர்கள், பொதுமக்கள் வெட்டப்பட்டதும். நீலன் போன்றோர் கொழும்பில் கொல்லப்பட்டதும்.....

எமக்கு உண்மைகள் பொதுவாகவே இனிப்பதில்லை. எதிரி, பொது எதிரி, இனவாத அரசு, பாசிச அரசு என்று சொல்லப்படுபவற்றால் கொல்லப்பட்டவர்களைவிட எம்மவர்களால் எம்மவரை சீவிடுவித்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம்.

முரண்பாடுகளை யாரும் பேசித்தீர்க்கமாட்டார்கள். சின்னப்பிரச்சினைக்கும் தீர்வு - துப்பாக்கியில் பேசிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காதவரை கொள்கை அழகிய துப்பாக்கிகளை கட்டுப்படுத்தாதவரை, துப்பாக்கிகளை மலக்குழிக்குள் போட்டு முடாதவரை மனித நேயம் மேம்படாதவரை, சந்தேகம் தீராதவரை நான் மட்டும் தான் வாழவேண்டும். மற்றவன் அல்ல. மற்றவன் தீண்டத்தக்காதவன் என்னும்வரை, வன்முறைதான் தீர்வு என்கிறவரை, ஜனநாயக தடுப்புகள் இல்லாதவரை, உட்கட்சி கொலைகள், மாற்று இயக்க கொலைகள், அரசியல் கொலைகள் நடந்துகொண்டே இருக்கும் என்று என் பாட்டா சொன்னது காதில் ஒலித்தது.

இந்த தேலுக்கு மாற்று கருத்து, கசப்புணர்வு, மன்னித்தல் என்பது சம்பந்தமாக ஜனநாயக கோப்பாடு, தாராளவாத கோப்பாடு இதுசாரி கோப்பாடு உத்தரவாதம் அளிக்குமா?

மற்றவன் தீண்டத்தகாதவன்
என்னும்வரை, வன்முறைதான்
தீர்வு என்கிறவரை, ஜனநாயக
தடுப்புகள் இல்லாதவரை,
உட்கட்சி கொலைகள், மாற்று
இயக்க கொலைகள், அரசியல்
கொலைகள் நடந்துகொண்டே
இருக்கும்.

கதை, கவிதை, சினிமா, நாடகம் என கலை இலக்கியம் தொடர்பான கருத்துக்கள், விமர்சனங்களை எழுதிவந்த விபி செய்திமடல் சர்ச்சைக்குரிய அரசியல் கருத்துக்களையும் தாங்கி வருவது வரவேற்கக் கூடிய விடயம்.

அரசியல் என்பது சாக்கடை, அரசியலே பிடிக்காது, அரசியல் பேசுவதை விரும்பவில்லை என்பதெல்லாம் உண்மையை மறைப்பதற்காக கூறப்படுகின்ற பொய் அல்லது அறியாமை. தம்மை அடையாளம் காட்ட விரும்பாதவர்கள் இவ்வாறு கூறி தம்மை உருமறைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு அரசியல் அவர்களை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதே மெய்.

ஒவ்வொரு கருத்திற்கும் பின்னால் ஒரு அரசியல் மறைந்திருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து ஒருவர் தூரவிலகிக்கொள்ளலாம். ஆனால் அரசியலின் தாக்கங்களிலிருந்து யாரும் விலகிவிட இயலாது. அதுமாத்திரமல்ல ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் நடத்தையும் நடவடிக்கைகளுமே அரசியல் போக்கை நிர்ணயிப்பதிலும் பங்கு வகிக்கிறது. இலங்கையில் தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சி பின்னங்கி காணப்படுகிறது அல்லது செழுமைப்படுத்தியாக வேண்டும் என்று நாம் கருதுவது போன்றே தமிழ் இனத்தின் அரசியல் போக்கிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும்.

இலக்கியம் படைப்பவன் மீது படிப்பவர்கள் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவது போன்று அரசியலாளர்கள் மீது அந்த அரசியல் போக்கின் சாதக பாதகங்களை அனுபவிக்கும் பிரஜைகள் தாக்கம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். நமது அரசியல் களம் மாசடைந்திருப்பின் அதனை தூய்மைப்படுத்த வேண்டியவர்கள் நாமே. இதில் ஒவ்வொருவருக்கும் பங்குண்டு தப்பங்கை உணர்ந்து செய்யும் விபவிக்கு வாழ்த்துக்கள்.

கலை இலக்கியத்தில் வாசகர்கள் எதை விரும்புகின்றனரோ அதனையே படைத்து வாசகர்களிடம் கைத்தட்டல் வாங்குவது அல்லது நுகர்வர்களை திருப்திப்படுத்துவதற்காக மாத்திரம் படைக்கப்படுகின்ற கலை இலக்கியங்கள் வர்த்தக ரீதியாக வாகை சூடியபோதும் சிறந்த கலை இலக்கியமாக கொள்ளப்படுவதில்லை.

தமிழர் தரப்பிலிருந்து வெளிவரும் பெரும்பாலான பத்திரிகைகளும் சுஞ்சிகைகளும் இதர வெளியீடுகளும் பேசுகின்ற அரசியல், விற்பனையை மையமாக வைத்துப் பேசப்படுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. பத்திரிகைகள் மட்டுமல்ல அரசியல்வாதிகளும் இந்த நிலைக்கு சென்றிருப்பது பின்னடைவே. விபி செய்தி மடல் இவற்றிற்கு மாறுபட்டதாக அரசியல் கருத்துக்களை முன்வைத்திருப்பது நல்ல ஆரம்பம்.

மோகன்.

இது நிர்வாணப் பக்கம். இதில் விபவி மடல் சம்பந்தமாக, விபவியின் செயற்பாடுகள் சம்பந்தமான, சிங்கள கலைஞர்களிடம் நீங்கள் கேட்க விரும்புவனவற்றை, சிங்கள கலைஞர்களுக்கு நீங்கள் தெரிவிக்க விரும்புவனவற்றை இப்பக்கத்துக்கு மேற்படாமல் எழுதி அனுப்புங்கள்.

விளம்பரங்கள் ஆங்கிலத்தில் மட்டும்..... Lake House பத்திரிகைகளில் பெரிதாய் ஓவியம் என்பதைப்பற்றிய அழைப்பிதழ்..... நல்ல நேரம் - விருந்தினர்கள் அதிகம் இருக்கும் நேரம். விருந்தினர் - நீங்கள்தான். அவர்கள்... ரஜனி திரணகம நினைவிற்காக என சோபித்தபடி. என வித்தியாசமான அழைப்பு இதழ். அதுவும் ஆங்கிலத்தில். ஆங்கில பார்வையாளர்களுக்கு மட்டும் போலும்..... ஒரு ஓவியத்திற்கு தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்கள மொழியுள்ளது போலும்.

விபவி அர்ட் அக்கடமி பெரிய பீப்பாக்கள் வரவேற்றன. உற்புகவே 05. 07. 99 (ஞாயிறு 11.30க்கு) யாரும் இல்லை. DR அரசாங்க டாக்டர்களின் வேலை நிறுத்தம் முடிந்ததாம் வேலைக்கு போட்டாராம் என்றான் ஒரு சிறுவன் ஓவியத்துக்கு காவலாக. 8 மண்டை ஓடுகள், முறிந்தபனைகள், ஒரு மண்டை ஓடு.... செம்மணி புதைகுழியாம்.... என 6, 7 ஓவியங்களைக் காட்டினார். ரஜனி திரணகமவை சுட்ட, புதைத்த துப்பாக்கியும் இல்லை... சுட்ட கையுமில்லை... சுட்டிக்காட்டிய கையுமில்லை! புதைகுழியும் இல்லை அந்த சிறுவன் Post Modernism என்றார். எனக்கு டாக்டரின் Post Mortum செய்யப்போட்டார் என்று கேட்டது. பிறகு எலும்புக்கூடு அதைச்சுற்றி பெட்டிகளின் சித்திரம்... M-Murder. J- Jelous பிறகு கண்ணாடி அதில் தெரிந்தது Dr. இன் முகம் அல்ல என்று நம்புவோம். எங்களது முகம் என்று நம்புவோம். (இவ்வாறு ஏற்கனவே மேலைத்தேயத்தில் நடந்தேறியுள்ளன) அவருடைய மனதின் வெளிப்பாடு அல்ல... அவருடைய மனதில் இருக்கும் எல்லாம்.... அப்பட்டமாக அல்ல. 20ம் நூற்றாண்டு ஓவியம் என டொக்டர் எழுதிய கட்டுரை நினைவில் தெரிகிறது. ஓவியங்களை ரசிப்பது பார்வையாளன் கையில்... அது என்ன என்று தீர்மானிப்பது பார்வையாளன்... பிறகு ஏன் அவருடைய ஓவியத்தில் மட்டும் எல்லாம் அப்படியே... ஒரு சிக்கலும் இல்லாமல் 18ம் ஆண்டு சித்திரம் போலும் அவருடைய எழுத்துக்கும் ஓவியத்துக்கும் தொடர்பில்லை போலும். எழுத்துத் தமிழில் ஓவியம் ஆங்கிலத்தில்... சிறுவன் சொன்னான் Abstract..... Post ஆக மாறும் என யாரோ சொல்லிக்கொடுத்ததை இரை மீட்டினான் பாவம் மட்டக்களப்பில் நல்ல ஓவியங்களை வெளிப்படுத்த முனைவதில்லை எனக் கூறி.... இது என்ன ஓவியக் கண்காட்சியோ... ஐ..ய..கோ.. என மன உளைச்சலை வெளிப்படுத்தாமல் வெளியேறும் போது ரஜினி திரணகமவின் முகத்திற்கு கறுப்பு வர்ணம் பூசப்பட்டது தெரிந்தது. புத்தகம் எழுதுவதாலும்... ஓவியக்கண்காட்சி நடத்துவதாலும் யாரும் ஓவியர்களாக மாட்டார்களா? எல்லாருக்கும் வேண்டியது அதிகாரம்... புதிதாக ஒன்றும் இல்லை.

கண்ணாடி + நூலாடி

எல்லாம் கண்ணாடி, எங்கும் கண்ணாடி
கீங்கு ஒரு குமால்தா கண்ணாடியில் சென்று யரித்தாராம்.
என்கண்ணுக்கு முன் ஒருவன் கண்ணாடிகளோடு சென்ற உடம்பு முழுவதும் கிரத்தம்.
காவலாளி கேட்டார்: அறிவித்தவையும், குறியையும் ஏன் வாசிக்கவில்லை என்று
கண்ணாடித் துவள்கள் கண்ணுக்குள் அழுதபடி அவன்
எல்லோரும் வேடிக்கை பார்த்தார்கள்
கண்ணாடியினூடு ஒரு சிறுவன் செல்ல அவன் போனவிறகு
கண்ணாடி விழுந்ததாய் அவன் தம்பினான் என்றார் பார்வையாளர்.
வேலை கீடுக்கிறது வருகிறேன் என்றார் கீண்டொரு பார்வையாளர்
எத்தனை பிரச்சினைகளோடு, சுமந்தபடி வந்திருப்பான் அவனுக்கு கண்ணாடி என்பது
கண்ணுக்கு தெரிந்திருக்காது. ஆனாலும் அவனை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு
செல்லவும் யாரும் இல்லை.
கிதற்கு கறுப்பு பேயர் ஒட்டவேண்டும். சிம்பு கண்ணாடி உடைந்தாலும் துகள்கள்
உடம்பினை வெட்டாது.
கீது போருக்கு பிறகுதான் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
கண்ணாடி வாசலை வேறுபடுத்தி கண்ணாடி ஊடே போகாதவாறு தடுப்பு கீரும்பு போட
வேண்டும்.... கீம்பு பல யோசனைகள்.
ஆனாலும் கண்ணாடிதுகள்களை சுமந்தபடி தன் கமைகளை கீடு கரத்தில் ஏந்தி
அழுதபடி அவன் அவன் பிள்ளைகள், மனைவி அவனை எதிர்பார்த்தபடி
கீரும்பு..... சின்னக் குழந்தை ஒரு சூழ்த்தடிக்காய்.... பாவம் அவர்கள்.....
குருதியாய் நனைந்திருந்தான்.
கீண்டும் 100 பேர் பவியானாலும் கீந்த காவலாளிகள் எந்த முன்னேற்றங்களுக்கும்
செய்யமாட்டார்கள். கீண்டும் பலபேர் அவனைச் சுற்றி அவன் கிரத்தத்தை ரசித்தபடி.

அன்பார்ந்த ஐயா,
தங்களின் விபவி இதழ் படிக்கக் கிடைத்தது. இன்னொரு நண்பருக்கு வந்ததைத்தான்
படித்தேன். எழுத்துப் பிழைகள் எக்கச்சக்கமாகக் காணப்படுகின்றன. முன்பக்க
உள்ளடடையில் ஹிந்தி என்பதற்கு ஹந்தி என்றுள்ளது. ஹ... வின் விசிறியைக்
கத்தரித்து விடல்களே! அதேபோல "சூறுபடுத்தப்பட்ட வெகுஜன..." என்பதற்கு வெகுஜன
என்று அச்சாகியுள்ளது. அவ்வாறே "புத்தமும் வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களும்
என்று இருக்கிறது.
மன்னிக்கப்படக் கூடிய இப் பிழைகளைவிட, மன்னிக்க முடியாத பெரும் பிழையொன்று
உள்ளது. அதுதான் "பரிமாற்றம்" என்ற தலைப்பில் பிரசுரமான மொனிக்கா
ருபன்யத்திரனவின் பேட்டியின் ஆரம்பத்தில் (அதாவது 9ம் பக்கத்தில்) இடம் பெறவேண்டிய
"பிள்ளைப் பராயத்திலிருந்தே..." என்று தொடங்கி "கண்ட கனவு.."என்பது வரையான
இரு வரிகள் 8ம் பக்கத்தின் இறுதியில் "காடேறிப் பிசாசு" கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில்
வந்திருப்பதுதான் அந்தப் பிழை. கொஞ்சம் கவனியுங்கள் ஐயா.
எஸ். எச். நி.மத்.

தணி,

தண்ணி தண்ணியென்று மனதுக்குள் சுழி ஓடியதில் உறக்கத் தவிப்பில் தோத்துப்போய் விழித்துக்கொண்டார். அம்பலவாணர். அறை முழுக்க என்ன? அண்டம் முழுவதும் தண்ணி தண்ணியென எதிரொலித்தபடியே இருந்தது. தலை சுற்றிச் சுற்றி வாந்திவர வயிறு குமட்டியது. இருள் நிறைந்த வெளியில் அவர் கண்கள் திறந்திருக்க மனமிறங்கி சுவருகளோடு மோதி, மோதி விழுந்தது.

என்ன சீவியமடா? யாரைக் கேட்பது? கடவுள் இருந்திருந்தாலாவது ஆறுதலாக இருந்திருக்கும். “அம்மா.... அம்மா...” என்று தலையணையை மடியில் போட்டு முகத்தைப் புதைத்து தேம்பித் தேம்பி அழ முயற்சித்தார். அதிலும் அவர் எதிர்பாராத விதமாக தோற்றுப்போனார்.

இனியும் உயிருடன் இருந்து என்ன பயன்? யாரைக் கேட்டான்? எங்களைத்தானே கேட்டான். சுற்றி நின்ற பல்லாயிரம் பேரிடமும் கேட்டானே. “தண்ணி..... தண்ணி...” “மைக்”கில் அவன் அனுகல் அத்தேசமெங்கும் எதிரொலித்தனவே. சனமெல்லாம் ஏகோபித்த குரலாக எழுந்து நின்றார்களே “தண்ணி கொடு!”

அதிபார தியாகிகளுக்கும் ஒட்டிநின்ற சேடிகளுக்கும் “தியாகம், தியாகம்” என ஒலித்தது சுற்றி நின்றவர்களுக்கும் அவ்வாறே ஒலிக்க வேண்டுமென்ற நற்பாசையில் (விட்டதில்) அநேகரின் காதில் ரயில் கூவியது. “மைக்”கின் தொடர்பை துண்டித்து நாளிகை கடந்துபோயின. நாளைக்காலை அவனுக்கு சேடமிழுக்கும் மதியத்துக்கிடையில் பொதுமேடையில் சித்திரவதை செய்யப்பட்ட அந்த அருமந்த உயிர் பிரியும். அதற்கிடையில் அவனுடைய ஒரே ஒரு ஆசை. இல்லை தாகம். தண்ணி. ஒரு துளி தண்ணி. ஒரே ஒரு துளி தண்ணி.

புனிதர்கள் சும்மா கிடந்த பேப்பரை எடுத்து “மைக்”கில் வாசித்தார்கள். அவன் சுயநினைவு இழக்க முதல் எழுதியதாக, “நான் சுயநினைவு இழந்த பிறகு தண்ணி தண்ணி என்று பிதற்றினாலும் தண்ணி தரவேண்டாம்” “இதற்கு மேலாக என்ன செய்ய முடியும். அப்படி அவனுக்கு தண்ணி கொடுத்தால் அவனுக்கு செய்கிற துரோகமாகாதா?” “கட்டுப்பாட்டுக்குப் பேர்போனவர்கள்! உயிர்.....”

“ஏடேய் செய்ததை விடவா இது துரோகம். முன்னால போ பின்னால வாறன் என்றவன் போகமுதலே பின்னாலே வைத்து வறுகிவிட்டானே. இந்த இலட்சணங்கள் எல்லாம் எதுவரை தெரியாமல் போகும்? எதுவரை மூடி மெழுகப் போறார்கள் எண்டு பாட்பம்.”

“கவுளுவாரே செய்யிற அநியாயத்தோட இதுவும் ஒரு அநியாயமா நினைச்சு சனத்துக்குத் தெரியாமல் இரண்டு துளி தண்ணி கொடுத்தால் என்ன?”

“தம்பியவ சொட்டுத் தண்ணி கொடுங்கோ. தண்ணி குடிச்சாலும் அவற்ற உயிர் தப்பாது. நீங்கள் நினைச்ச மாதிரியே முடியும். தயவு செய்து ஒரு சொட்டுத் தண்ணி கொடுங்கோ.”

“டொக்டர் நீங்கள் பக்கத்தில் சும்மா நிலலுங்கோ மிச்சத்த நாங்கள் பாக்கிறம்”

அம்பலவாணர் வாயடைத்து நெஞ்சடைத்து கட்டிலில் வந்து புரண்டு புரண்டு படுத்துக்கொண்டே,

“என்னடா அப்பிடி ஒரு இரக்கமில்லாதவர்களோ?”

“ஆரக்கேக்கிறது? ஏன் கேக்கிறது? என்னத்துக்குக் கேக்கிறது? எல்லாம் சுத்தம். சூனியம். சூனியக் காரர்களின் சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு துளி தண்ணியும் துரோகமாக போகாது.

ஆகஸ்ட்

செய்தி

மடல்

நிரல் - 32

அம்பலவாணரை குடைந்து கொண்டிருந்த மனம், நேராக நினைவுகளிடம் சென்று கிளறத்தொடங்கியது. பெளத்திரமாக பதுங்கிவைத்த பழைய நினைவுகள் மெல்ல தலையைக் காட்டி மறைந்துகொண்டன.

“நானினித் திரும்பி வரமாட்டன். முடிவு செய்திட்டாங்கள். ஒண்டும் செய்யேலாது. நான் போகத்தான் வேணும். போட்டுவாறன்.”

குழம்பிப்போனான் பெற்றவன். உலகிலேயே கனமானது தாயின் அடியாவது. சமாதானம் பேச்சு- அரசியல் நீரோட்டம் ஆயுத ஒப்படைப்பு- நம்பிக்கை எல்லாம் குழந்துள்ள குழந்தையிலே?

அதுவும் நீடிக்கவில்லை. அவன் பொதுமேடையில் தண்ணி ஆகாரம் உண்ணாமலே இருந்தபோது அவருக்கு எல்லாம் தெளிவானது. குளம் கண்களாகின. உதிரும் கண் - நீர், அவன் பாடையை அலங்கரிக்கலாகின.

“இல்ல தம்பியவ அவன் எழுப்புவம். அவங்களோட பேசிப்பாப்பம்.”

“அப்படியெண்டா எழுப்பும் வரை உண்ணாவிரதம் என்று வைச்சிருக்கலாமே.”

கதைக்கப்போவமென்று போனவர்கள் பூத்தைப்பொத்திக்கொண்டு வந்து குசினிக்குள் ஒழித்துக்கொண்டார்கள். ஆனாலும் அம்பலவாணர் குசினிக்குள் ஒழிக்கவில்லை. கட்டிலுக்கடியில்.

அஜ்ஜலாந்த சிறையிருந்து உயிர் நீத்த வீரத்தியாகி “பொபி ஷண்டஸ்” முதலாவது வீரன். அடுத்ததாக “இவன்”

கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் நெஞ்சுப்பக்கம் நெம்பு வைச்ச தெண்டியதுபோல நெஞ்சை உயர்த்திப்பிடித்தார்கள்.

வாழ்வின் மீது தீப்பற்றி எரிய. “தியாகம்” என்ற மடையை உடைத்துவிட்டவர்கள் வீராப்பில் அவன் உயிர் அள்ளுண்டு போகும்,

“என்னோடு வாழ், உனக்காகவே வாழ்கிறேன்” என்றவனை கரையில் தூக்கி வைத்து போதனை செய்தார்கள்.

“வெறுமையாக வாழ்வதிலும், இத்தியாகியின் காதலியாக இருந்தாய் என்பதை உலகம் சொல்லும். போ..... போய்.....”

பெத்தமனம் மட்டும் பித்தில்லை. பெறாதவளின் மனமும் பித்தாகியது.

மனதை கொற இழுவையுடன் அவன் சாகக் கிந்த மேடை நோக்கி அம்பலவாணர். ஈக்கள் மின்பிசிரிக்குள்ளும் குழண்டுகொண்டன. சேட மிழுக்க இன்னும் சில நிமிடங்கள் போதும். அவன் சுயநினைவு இழந்து பிதற்றுகிறான் ஒன்றும் தெளிவில்லை.

நம்பிக்கை- துரோகம்- தலைவர்- வாழ்- ஐயோ அம்மா- சாகடிச்- சும்மா- என்ன- பாவம்- நான்- பத்தாது- டாக்டர்- அம்மா- அம்மா- செய்து- கொண்டு- ஒண்டும் இல்ல- நீங்கள்- கொன்- தலைவர்- போ- ரா- ட்- மு- ம்- பி- ண்- - - - -

கடைசிச் சொல்லோடு சேடமிழுக்கத் தொடங்கியது. “மைக்”கை வாய்கிட்ட பொருத்தினார்கள். “மைக்” சேடத்தை உறிஞ்சி சுற்றி நின்ற அத்தனை ஜீவராசிகளின் நெஞ்சில் துப்பியது. கண்கள் நீரக்கோடு வரைய கைகள் மேல்நோக்கி உயர்ந்தன.

இந்த உணர்ச்சி பிளம்பில் பிறந்த குழந்தையும் சின்னாபின்னமாக பித்தெறியப்படும். அந்நியன் ஒருவனின் குழந்தை என்பதற்காக!

“ரெஸ்கோப்போடு ஒட்டிக்கொண்டிருந்த “சுன்னப் பாட்டு” பூத்தகத்தை கையிலெடுத்தார் அம்பலவாணர். கண்கள் வெம்பிப் பிடைத்தெழுந்து நின்றன. உதடுகள் பாட்டுப் பாட,

1. இறப்பதைப் போன்ற தோற்றத்தை அளித்துவிட்டு - தாங்கள் இருப்பதைப் போன்ற தோற்றத்தை ஒருவருக்கொருவர் கொடுக்கின்ற உங்களிடம்.....

என மனம் எக்காளமிட்டது.

(1. சுகன் - குருட்டு வெளிச்சத்திலிருந்து)

சீபக்கேடு என்பதிலும் பார்க்க ஆழமான ஒரு சொல்லை அவ்வுணர்வைத் தேடி ஓடும் மன உணர்வு எனக்கு கனவுகளின் தொழிற்சாலை என்று சொல்லப்படுகின்ற “சினிமா”- குறிப்பாக “தமிழ்ச் சினிமா” அழகி நாளும் ஒரு கலையாக எம்முன் மிகப் பிரமாண்டமாக அழகி ஊனம் வடிவிகிறது. கலைகளுக்கூரிய அனைத்து அம்சங்களும் சங்கமித்து ஓரிடத்தில் நிற்கும் அற்புதமான கலை சினிமா. ஆனால் இன்று நேற்றல்ல அது ஒரு கலப்பட பண்டமாக, கள்ளக் கடத்தல் பொருளாக இன்னும் என்னென்னமோ சொல்லிக் கொள்ள மனம் கிடந்து துடிக்கிறது. ஏமாற்றும் பண்டமாக மாறியிருக்கும் சினிமாவை அலகுவதில் எந்தவித பிரயோசனமும் இல்லை.

தனி நபர்களின் கனவு என்பதிலும் பார்க்க “தனி நபர்களின் நப்பாசைகளின் பிரதிபலிப்பு தமிழ் சினிமா” அந்த வகையில் ரஜினி என்ற தனி நபரின் நப்பாசைதான் அவரின் அண்மைக்கால படங்கள். அதில் “படையப்பா” இறுதியாக தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு கிடத்தது.

தன்னைப்பற்றி தானே புகழும் ஒருவன் மிகவும் பலவீனமானவன் என்பதில் ஐயமிக்க முடியாது. தமிழ் சினிமாவின் நாயகன் மிகமிக உன்னத பிறவியாக சித்தரிக்கப்படுவான். வில்லனோ படுபடு மோசமாகச் சித்தரிக்கப்படுவான். இதில் விந்தை படத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே நாயகனோடு மோதித் தோற்கும் வில்லன் படத்தின் இறுதிமட்டும் மோதி மோதி தோற்றுக்கொண்டே இருப்பான். இதில் இன்னுமொன்றையும் குறிப்பிடே ஆகவேண்டும். தமிழ்ச் சினிமாவில் மட்டும்தான் திரைக் கதையை ஒலிபரப்பின் மூலம் (Radio மூலம்) கேட்டுக்கொள்ளலாம் ஆனால் உண்மையில் காட்சிகளின் (Visual) மூலம் உணர்வை தோற்ற வைக்கும் சாதனம் சினிமா.

சரி அதுகிடக்கட்டும். சினிமாப் பாடல்கள், அதற்கு தேசியப் பத்திரிகைகளில் விளக்கங்கள் வேறு. (நம் நாட்டு தேசியப் பத்திரிகை ஒன்று அரை பக்கத்தில், படையப்பாவில் ரஜினி கீருட்டு எப்படி குடிக்கிறார் என்று குறிப்பெழுதியிருந்தது).

ஆறுமுகம் கொண்ட முருகன் போல படையப்பா சுருக்கமாகச் சொன்னால் கடவுள் அவதாரம் ரஜினி வீரம், துணிவு, இப்படியே ஸ்டைல். இந்த ஸ்டைலை வைத்து எத்தனை காலத்துக்குத்தான் “சொதி” வைக்கப் போகிறார்களோ?

ரஜினியின் நடிப்பு, ஸ்டைல் என்று படத்தில் அடுக்கிக் கொண்டு போனாலும் அவரோடு மோதும் ரம்யாகிருஷ்ணனின் நடிப்பு அனைத்தையும் தூக்கிச் சாப்பிட்டுவிடுகிறது. அவருக்கு கொடுத்த பாத்திரத்தை திறம்படச் செய்திருக்கிறார். ஆனால் இங்கு போலவே எங்கும் தடை.. தங்கள் தங்கள் சுயநலன்களை பேணிக்கொள்கின்றன. ரஜினியின் துப்பும் ஸ்டைலையும் குண்டா துடைக்கும் நடிப்பைப் பற்றியும் பக்கம் பக்கமாக எழுதிக்குவிக்கின்றன. ரம்யா ஒரு பெண்ணாக இருந்தாலும் எல்லாம் படைத்த படையப்பாராலை எந்தவகையிலும் மிஞ்சிவிடவில்லை என்று கோவணம் கழியக் கத்த வேண்டியதுதான்.

“அதிகமாக ஆசைப்படுகிற ஆணும் அதிகமாக கோபப்படுகின்ற பெண்ணும் நிலைத்ததாக சரித்திரமே இல்லை” என்று கூறும் படையப்பரை எந்த வகைக்குள் அடக்கிக் கொள்வது? ரிக்க்ஷா இழுக்கும் ஒரு சாதாரண தொழிலாளியின் கனவுகளில் என்ன? நெஞ்சில் மிதித்து எழுந்து நிக்கலாம் படையப்பா. அதற்காக ஐந்தோ பத்தோ கொடுக்கலாம் அதை பத்திரிகைகளும் கொட்டை எழுத்தில் எழுதலாம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்கும் ஒரு இலட்சம் படையப்பா வழங்கினார் என்று ஆனால் ஆறுபடையப்பன் தமிழ்நாடல் வகுலித்தது மட்டும் 180 கோடி!

- 1) 'காலை தரிசனம்' என்று மொனாகுரு, ஜெய்சங்கர், கருணாநிதி, தயானந்தாவுடன் வித்தியானந்தனை வழி(ளி).....
 - 2) இராமகிருஷ்ண வித்தியானந்தனில் வழி(ளி)பாடு 25. 07. 99 மாலை 5 மணிக்கு...
 - 3) மட்டக்களப்பில் நாட்டுக்கூத்தை செழுமைப்படுத்திய முதலாம் நபர் வித்தியாம்? இதற்கு முதல் செழுமைப்படுத்தாமல் தந்த முதலாம் நபர் 'முக' அல்லவாம். வேறு ஒருவரும் இவர்களது அர்யவுக்கு தட்டுப்படவில்லை என்ற நம்புவோமாக.
 - 4) நவீன நாடகங்கள் யாழில் வளர்த்தது ஒரு மத்தியதர வர்க்கம் இருந்தபடியாலாம். மட்டக்களப்பில் மத்தியதர வர்க்கம் இல்லாததால் நாடகம் செழுமைப்படவில்லையாம். (வித்தியானந்தன் தொடக்கம் மொனாகுருவரை மத்தியதர வர்க்கத்தை உருவாக்க முயற்சி போவாம்) மண்சுமந்த மேனியர் ... எல்லாம் தாங்கள்தானாம் ... நாடக அரங்கக்கல்வாரி ... முட்டாளாக்கப்பட்ட பார்வையாளர்கள் இல்லையாம். (நாடக அரங்கக்கல்வாரியும், மண்சுமந்த மேனியர் இல்லாததால்தான் மட்டக்களப்பில் கூத்து காப்பாற்றப்பட்டதுபோலும்.)
 - 5) பல்கலைக்கழகத்தில் சீவானந்தன், குழந்தை, மொனாகுரு, சிதம்பரநாதன், ஜெய்சங்கர் தானாம் நவீன நாடகங்களின் பிதாமக்களாம். நோய்தீர்க்கும் அரங்கு யாழ் நகரில் (அவர்களைப் பித்தாக்கிய அரங்கு இந்தப் இல்லையா?)
 - 6) சிங்கள மக்கள் இவர்களது நாடகங்களையும் கூத்துக்களையும் (!) அங்கீகரிக்க வில்லையாம்.
 - 7) கூத்து இருந்தது. அதற்குப்பின் வித்தியானந்தன் இருந்தார். அதற்குப்பின் சிவத்தம்பி. இன்று எல்லோரும் இருக்க கூத்து இறந்துவிட்டது.
 - 8) கூத்து இருக்குமானால் ஏன் வித்தியையும் தங்களையும் இவர்கள் தாக்கிப்பிடிக்க வேண்டும்.
 - 9) வித்தி ஏன் மட்டக்களப்பை தேர்ந்தெடுத்தார்? ராவணேஸ்வரன் ஈயடிச்சான் கொப்பி! கூத்தைச் செழுமைப்படுத்தியது வித்தி. கூத்தை கையாண்ட அண்ணாவீ?
- இவர்களுக்கு தேவையானது தாங்கள்தான் முதல் முதல் எல்லாம் செய்தவர்கள்! தாங்கள்தான் ஆசான்கள். இறந்தாவும் தங்களை பேற்ற வேண்டும் ... இதற்குப்பின்னால் இருந்தது பல்கலைக்கழகம் ... எல்லோருக்கும் தேவை பேராசிரியர் பட்டம். வித்தி... சிவத்தம், கைலா... மொனாகு... சிதம்பரநா... ஜெய் இதற்குப் பின்னால் நிச்சயமாக இளையதம்பி போகமாட்டார். ஆனால் இவர்களுக்கு புறம்பாக அரங்கத்தை நிர்மாணிக்க முனைந்த தவராசாவோ, சுகுமாரனோ 'சூரியா' பெண்கள் அமைப்போ இன்னும் எத்தனையோ ... எந்தப் பரம்பரையையும் சேரமாட்டார்களாம்!
- இவர்களது அடிப்படையைக் கேள்வி கேட்ட தொலைபேசித் தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டன. யாழ் கருத்தியலை மட்டக்களப்புக்குள் பலவந்தமாக நழைக்க முற்படுகிறார்களாக்கும். சரச்சந்திர நாள் இல்லை நாட்டுக்கூத்து இருக்கிறது. வித்தி நாள் இருக்கிறது நாட்டுக்கூத்து இல்லை. Original இருக்கிறது தமிழில் சிங்களத்தில் இல்லை. இவர்களது Original மண்சுமந்த மேனியரும் அதைத் தம்பட்டம் அடிப்படும் முட்டாளாக்கப்பட்ட பார்வையாளர்களும்? சரச்சந்திரவின் (மனமே) சுயமான மீள்வாசிப்பு. இவர்களது இராவணேஸ்வரன் கம்பராமாயணத்தினதோ, ராமாயணத்தினதோ Photo பிரதி என்பது எத்தனை தரம் சொல்லியும்... ஜெய்... யின் 'டிரையல் ஒவ் டிடாங்கிமதி' அசல் தமிழ் கண்டுபிடிப்புத்தான். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, மாற்றுக் கருத்துக்களை மழுப்பவும் அறிக்க அல்லது தாம் சார்ந்த கருத்தியலை தாக்கிப்பிடித்துக்கொள்ள இவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. மற்றவர்கள் இல்லை என்ற ஹாக்க இவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை ஊடகங்கள் கடத்துவதற்கும் உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் தாங்கள்தான் என்பது எந்தவாறுக்கு நியாயமானது?
- மொத்தத்தில் இந்த வேட்டிக்குள் இளையதம்பி தன்னையும் ஒழித்துக்கொண்டதால் எதுவுமே தெரியவில்லை. ரி.கு:- இ. வா. தேசிய சேவையில் நடைபெற்ற (தயானந்தாவுடன்) பேட்டி ஒரு புத்தமாக உருவெடுத்தது. அதேபோல் இப்பேட்டியும் ஒரு காவியமாக நாம் வாழ்த்துகின்றோம்.

கேள்வியால் ஒரு வேட்டி!

“**வா** சிப்பதால் மனிதர் பூரணமடைகிறாரோ இல்லையோ அதிகாரத்துடன் சமரசம் செய்துகொள்கிறார்கள்” என்ற குற்றச்சாட்டை இப்போது முன்வைக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே மனிதருடைய ஒவ்வொரு அணுவசைவும் சமரசத்துடன்தான். பொருள் முதல் வாதம் (கருத்தல்ல) உச்சந்தலையில் முகாமிட்ட நிலையில், தான் கொண்ட கருத்து நிலைக்கு முன்னேற வேண்டியவர்கள் எங்கே பொருட்கள் அதிகமாக குவிந்திருக்கிறதோ அதை நோக்கிய அவருடைய கவனம் முழுவதும். “இல்லை”, “கொள்கை”, “கோட்பாடு” என்று யாராவது முழுக்குவார்களாயின் அவர்களது சமரசம் பற்றி அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதே.

உயரிய சிந்தனை, நேரிய பாதை, எவர்க்கும் அஞ்சிடாத கருத்துச் சுதந்திர வெளிப்பாடு இப்படியெல்லாம் சொல்லில் வழித்துக்கொள்ளலாம் அல்லது எழுத்தில் செதுக்கிக் கொள்ளலாம். கருத்துச் சுதந்திரமும், காதல் மடப்பிடியும் எதுவரை? அதிகாரம் கைக்கு வந்தும் வராமலேயே மற்றவரை புழுப்போல பார்க்கின்ற மனோபாவம். எனது எண்ணம், சமுதாயங்களிலேயே எனது சமுதாயம் போன்றவையில், சகிப்புத் தன்மையில் ஆகக் கடைநிலையில்.

அரம்பத்திலேயே “வாசிப்பதால் மனிதர் அதிகாரத்துடன் சமரசம் செய்கின்றனர்” என்கிறபோதே “என்ன பேக்கதை!” என்றுதானே தங்களின் மனம் துடித்திருக்கும் அவ்வாறில்லை எனின் இதில் முன்வைத்தவை தொடர்பாக நாங்கள் விவாதிக்கலாம்.

எமது வாசிப்பும் எம் கருத்துக்களோடு உறவாடுகின்ற, நாம் முன் நிறுத்துகின்ற, எம்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற வற்றைத்தான் வாசித்துக்கொள்கின்றோம். மாறாக மாற்றுக் கருத்துக்களைத் தேடுவதுமில்லை. தேடலும் இல்லை. எம்மை பீதியடையச் செய்கின்ற அல்லது பயமுறுத்துகின்ற கருத்துக்களை உள்வாங்கிக் கொள்கின்றோம். அதற்காக நாம் வக்காளத்து வாங்கக்கூட தயங்கியதில்லை. இது இவ்வாறிருக்க,

ஒருநேர உணவை உண்ணுகின்றபோது அதேவேளை 10 பேர் உணவின்றி பட்டினி கிடக்கின்றனர். அதாவது 10 பேருடைய உணவைத் திருடி உண்ணுகின்றோம். நோய்ப்பிணி, சண்டை- சச்சரவு எனப் புறக்காரணிகளும் பொருளாதாரக் காரணிகளுடன் வந்து இணைந்துகொள்கின்றன.

நாட்டின் ஏதோ ஒரு முலையில் விடுதலையின் பெயரால் அல்லது விடுவிப்பின் பெயரால் பலிகள் பல்கிப், பெருகி பலதேசம் பரந்து- பலதேசத்துக்கும் பரந்த பலிகள்.

ஆனாலும் நாம் சமூகப் பிரஞ்சை உடையவர்கள். தேசியம், விடுதலை, நவீனத்துவங்கள், இஷங்கள், வர்க்கங்கள் அது இருக்கும் வரை மார்க்ஸிசம் தோக்காது என்ற மார்பு தட்டல். தன்னையும் இணைத்துக்கொள் என்கிறது பெண்ணியம். இவ்வாறு பற்பல பெருகி ஒன்றுக்கு பத்துப் பதினைந்தைப் பெற்று சுகபோகங்களோடு வாழ்ந்துகொண்டு, வாழ்த்தி அழியவிட்டு, அறிக்கைவிட்டு, கண்டனம் தெரிவித்து ஆர்ப்பரித்து. கூட்டம் நடத்தி, அம்பலப்படுத்தி, படைப்புச் செய்து, கதை கவிதை படித்து, சிந்தனையை வளர்த்து கருத்துக்களை பெருக்கி விவாதிப்போம், “வாசிப்பதால் மனிதர் அதிகாரத்துடன் சமரசம் செய்கிறார்கள்.”

- பாசிசு.

விபவி நிகழ்ச்சி நிரல்

05.	இலக்கிய சஞ்சிகை ஆசிரியர்களின் செயலமர்வு. (சிங்களம்)	9. 00 - 5. 00. விபவி அரங்கம்.
08.	மாதாந்த சினிமா(கே. பாலசந்தர்) கல்கி	3.00 (WERC)
21.	கலந்துரையாடல். 'கண்டுபிடிப்புகளும் கண்டுபிடித்தவர்களும்' (சிங்களம்)	10. 00 விபவி அரங்கம்.
22.	கலந்துரையாடல். 'பத்திரிகைகளில் வெளியான சிறுகதைகள்' (குமிழ்)	3.00 (WERC)
25.	தனஞ்சய கருணாரத்னாவின் 3 குறுந் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் தலைமை: பந்துல ஐயவார்தனா	3.00 விபவி அரங்கம்.
25.	ஸ்பீபன் ஸ்பிஸ்டீன் "Saving Private Rayans"	10.00 விபவி அரங்கம்
29-31	வானொலிச் செலயலமர்வு	கொழும்பில்

கொழிய திரைப்பட விழா

ஆகஸ்ட் 6 - 10 எல்பிஸ்டன் (மருதாணை)

6.	Lee-Doo-yong 'MULLEYA MULLELA'	2.30/6.00
7.	Park Chul Zoo 'FAREWELL MY DARLING'	4.00/7.00
8.	Lee-Doo-yong 'LOVE PRO:MARRIAGE AMATEUR'	4.00/7.00
9.	Kim Taekyum 'ADVENTURES OF MRS.PARK'	5.00/8.00
10.	Lcc-Doo-yong 'EUNUCH'	5.00/8.00

ஜெர்மன் திரைப்பட விழா

ஆகஸ்ட் 18 - 22 6.00 பண்டாரநாயக்கா ஞாபகாத்த மண்டபம்
WARNER HERZOG'S - FILM FESTIVAL

18.	'FITZGARRALDO' (158mins/col)
19.	'WOYZECK' (81mins/col)
20.	'COBRA VERDE' (111 mins/col)
21.	'AGUIRRE, THE WRATH OF GOD' (93 mins/col)
22.	'WOYZECK' (81 mins/col)

இந்தச் சமூகத்தில் தியாகமும் துரோகமும்
வெகு இலகுவான வரை விலக்கணங்களில்
அடக்கிவிட்ட நிலையில் மாற்றிக்
கருத்துக்கள் துரோகங்களாக்கப்படுவது
இலகுவாகிறது.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

துரோகங்களுக்கு மரணமே பதில் என்ற
விதி முறைகள் அமுலாக இருக்கும் போது
மாற்றிக் கருத்துகளுக்கு 'தட்டுதல்' உட்கந்த
தீரவாக அமைந்துவிடுகின்றது.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

மனிதனைக் கொல்லலாம். ஆயிரம் ஆயிரம்
ஆண்டுகள் சென்றாலும் கருத்துக்களைக்
கொல்லமுடியாது,

-ஜேர்ஜ் குருஷ்சேவ்.

அச்சமும் அறியாமையும் ஏராளமான
உண்மைத் தகவல்கள் வெளியே தெரியவர
முடியாததுமான ஒரு அரசியல் குழல்தான்
எங்களுடைய தமிழ்ச்சூழல். இந்தச் சூழலில்,
தம்முடைய மாற்றுக் கருத்துக்களையும் அவை
தாங்கிவருகிற மறுத்தோடி அரசியலையும்
வெளிப்படையாக முன்வைப்பவர்களும்,
அத்தகைய கருத்துக்களுக்குக் களமரிக
அமைகிற சிறுசஞ்சிகைகளும் எமது
கௌரவத்துக்கு உரியன. ஒரு சபாவிந்-
கத்தை, ஒரு ராஜினியை, ஒரு செல்வியை
மறுத்தோடிகளாக உயர்த்தி நிற்பது கித்தகை-
யதொரு வெளிப்படையான மாற்றுக் கருத்து
அரசியல்தான்.

- சேரன்.

மடல் சம்பந்தமான விமர்சனம்
மற்றும் தொடர்புகளுக்கு

VIBHAVI TAMIL UNIT
81/4, PAGODA ROAD,
NUGEGODA
T.P. 812407